

gere. Men vi kan se af de indberetninger, der er foretaget indtil nu, at der er rigtig mange store sager – her er stor defineret som sager, der koster over 30 mio. kr. – og de er jo ujævnt fordelt hen over landet. Det er også et argument for, at det er vigtigt at have staten med på banen til at sige, hvordan der skal prioriteres.

Den konservative ordfører, hr. Wedell-Neergaard, sagde heroppefra, at det er miljøpåvirkningen og sundhedspåvirkningen, der skal være afgørende for, hvordan man tager fat på sagerne. Det er da rigtigt, men det er bare meget svært, hvis man ikke involverer staten, for så får man jo ikke en prioritering, som er landsdækkende. Så får man en prioritering, som er låst fast inden for den enkelte regions rammer, og den region kan så være mere eller mindre heldig med ikke at sidde med nogen af de allertungeste sager eller sidde med nogle af de tungeste sager.

Kl. 17.25

Jeg kunne i øvrigt også høre, at den konservative ordfører sagde, at der ikke er brug for en national handlingsplan på nuværende tidspunkt. Det vil jo sige, at et eller andet sted mener den konservative ordfører, at der kan blive behov for en national handlingsplan, og hvorfor så ikke gå ind i arbejdet på nuværende tidspunkt, så man rent faktisk kan få lavet en fælles, samlet planlægning, hvor der er en prioritering, hvor det er klart, hvor alvorlig sagen er, hvor det siges, i hvilken rækkefølge der skal ryddes op, og hvor der er sikkerhed for finansiering? Jeg synes simpelt hen ikke, det er velargumenteret bare at sige nej til det.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

I debatten i dag er der flere gange henvist til lovgivning tilbage fra 1999. Jeg kan sige, at den gang stemte Enhedslisten imod det lovforslag, der blev vedtaget – i øvrigt sammen med Fremskridtspartiet, så der var jo bred politisk modstand. Det gjorde vi nu ikke, fordi vi var uenige i, at det var fornuftigt, at spørgsmål om jordforurening grundlæggende skulle ligge i amterne, det var af helt andre grunde.

Men på den anden side: Når man nu argumenterer for, at det skulle være udtryk for et angreb på det lokale demokrati og udtryk for centralisering osv., når nogle vil have en national handlingsplan i stedet for at lade sagerne ligge i

regionerne, synes jeg ærlig talt, man må erkende, at efter at have dannet regionerne med deres fuldstændige mangel på beføjelser og deres fuldstændige mangel på muligheder for at få selvstændige indtægter har man jo gennemført centraliseringen. Det er det rene sludder at påstå, at fordi man lader regionerne foretage en prioritering med ført hånd ud fra midler, de får stillet til rådighed fra statens side, står man for en ægte decentral struktur i Danmark.

På mange områder er det efter min og Enhedslistens opfattelse ganske svært at forsvare den smule aktivitet, som regionerne har tilbage, fordi der ikke er de forudsætninger til stede, som må være gældende, for at man kan være en politisk instans, der kan træffe selvstændige beslutninger, nemlig at man har mulighed for selv at udskrive skat og altså selv få indtægter, så der er en vis sammenhæng mellem de beslutninger, man træffer, og den skat, man er villig til at påføre borgerne. I stedet for er man blevet et administrativt element, som har en utrolig stor politisk styring, og det kan der jo filosoferes meget over nyten af.

Med hensyn til forslaget her, som vi grundlæggende er positive over for, er vores udgangspunkt, at når man nu i realiteternes verden har fjernet den politiske indflydelse og muligheden for at træffe selvstændige afgørelser fra det regionale niveau, kan man lige så godt erkende, at det, der er tale om, er, at der er brug for en statslig national indsats på området. Når man ser på nogle af de konkrete forureninger, som også er nævnt i beslutningsforslaget, er det sådan set meget fornuftigt, og hvis det er sådan, at det alligevel er den statslige fordeling af midlerne, som er afgørende for, hvornår man gør forskellige ting forskellige steder i landet, selv om det sker efter dialog med regionalrådsrepræsentanter, synes vi, det ville være meget fornuftigt, at arbejdet var baseret på en samlet plan.

Når vi synes, at det under alle omstændigheder er meget fornuftigt at holde fast i, at der skal være statslige midler med, er det også, fordi der jo i stor udstrækning er tale om forsømmelser, som kan henføres til staten, der tidligere har forsømt at følge ordentligt op på konkrete sager. I nogle tilfælde kan man vel sige, at staten sådan set er hovedansvarlig for, at forureningen er der, hvor den er, og så er det jo ret indlysende, at det er en statslig opgave.

Enhedslistens udgangspunkt er altså, at vi er meget positive over for forslaget her og synes, det repræsenterer et fornuftigt skridt i den rigti-